

Publicerad 2010-10-01 09:25 av Ewa-Britt Nilson

Inte alls skapad efter regelboken...

Jag satt på min kontorsstol
hade datorn inom räckhåll
såg bra, satt bra, hade inte
alls ont i kroppen.

Då kom det en ergonom med
linjal och instruktionsbok hur man
skulle sitta bäst och så att ögonen
även hade rätt avstånd till det man
man skulle utföra...

Han flyttade bort mig och min stol
ännu längre ifrån bordet och datorn.
Vippade stolens ryggstöd lite bakåt.
Jag skulle sitta mer tillbakalutad!
Mätte måtten med medförda magasinet!
Mätta måtten mycket mer maximalt mervärda!

Jag protesterade högljutt att så klarade jag
inte alls av att sitta! Det kändes totalt fel
i hela min kropp. Gjorde till och med ont.
Och att ha ryggstödet så bakåtlutat
det var bara hemskt! Jag såg också sämre...

Han fällde ut sin bok med alla mått och pekade på
dem för mig hur en människa skulle sitta framför
en dator för att kroppen skulle må bäst under
tiden man jobbade via den datorn!

Så jag sa till honom jag måste ha stolens ryggstöd
stadigt mot ryggen för att sitta bra. I min rygg har jag
en minisvacka, som inte syns för ögat men den känns
för mig. Och hur det än låter för dig, så fyller på något
vis ryggstödet upp det hålrummet för mig. Och jag
mår så bra om jag får ha det stödet i ryggen.

Han svarade att då var jag ju inte konstruerad,
som alla andra. Tog sin linjal mättekände med
den att i min ryggrad gick det faktiskt mer inåt

än vad det gjorde hos andra.

Han övergav mig...

Han fortsatte att jobba med de andra...

Men jag övergav inte honom så innan han gick
fäste jag mina ögon på honom och sa:
-Vet du vad? Stolarnas ryggstöd skulle inte bara
hålla till om ryggen. På varje sida av stöden skulle det
finnas händer, som höll om en. De skulle gå att reglera.
Så fint det skulle kännas att få ha två mjuka stadiga
händer, som höll om en i sidan också! Du, som om
en vän alltid var där...Ja och med en!

Han sa ingenting han gick. Men i dörren vände han
sig om och tittade långt på mig länge... ..
Sen stängde han dörren ljudlöst utan
ett ord och försvann.

Men någon sa sedan att han skulle komma tillbaka till
oss för att kolla vad hans besök hade gett oss...

Men vi såg honom aldrig mer...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten